॥ ब्रह्मसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकम् - २ / प्रपाठकः - ८ / अनुवाकः - ८ / पश्चादयः - ६६-६९)

ब्रह्मं जज्ञानं प्रथमं पुरस्तांत्। वि सीमतः सुरुचो वेन आंवः। स बुध्नियां उप मा अस्य विष्ठाः॥६६॥

सतश्च योनिमसंतश्च विवंः। पिता विराजांमुषभो रंयीणाम्। अन्तरिक्षं विश्वरूप आविवेश। तमकैरभ्यंचन्ति वथ्सम्। ब्रह्म ब्रह्मणः क्षत्रं निर्मितम्। ब्रह्मं ब्राह्मण आत्मनाः। अन्तरंस्मिन्निमे लोकाः॥६७॥

अन्तर्विर्श्वमिदं जगंत्। ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठम्। तेन कोंऽर्हति स्पर्धितुम्। ब्रह्मंन्देवास्रयंस्रि १ शत्। ब्रह्मंत्रिन्द्रप्रजापती। ब्रह्मंन् ह विश्वां भूतानिं। नावीवान्तः सुमाहिता। चतस्त्र आशाः प्रचेरन्त्वग्नयेः। इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतं पिन्वंन्नजर्रं स्वीरम्॥६८॥ ब्रह्मं समिद्धंवत्याहंतीनाम्।

A generated on February 28, 2025

Downloaded from